

7. Zarzut siódmy dotyczący oczywistego błędu w ocenie.

8. Zarzut ósmy dotyczący nadużycia władzy.

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2017 r. – Barata/Parlament

(Sprawa T-467/17)

(2017/C 347/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Carlos Manuel Henriques Barata (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci G. Pandey, D. Rovetta i V. Villante)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności następujących decyzji i aktów, w stosownym przypadku po uznaniu wcześniej za niezgodne z prawem i niemające zastosowania do skarżącego ogłoszenia o naborze EP/CAST/S/16/2016⁽¹⁾ na mocy art. 277 TFUE:
- decyzji z dnia 26 października 2016 r. dyrektora ds. rozwoju zasobów ludzkich o nieumieszczeniu nazwiska C.M. H. Baraty w projekcie listy kandydatów na pracowników kontraktowych grupy funkcyjnej I jako kierowcy w ramach tak zwanej procedury naboru pracowników kontraktowych CAST 2016/2017;
- przesłanej drogą elektroniczną decyzji z dnia 28 listopada 2016 r. wydanej przez DG INLO Parlamentu, potwierdzającej ww. decyzję o nieumieszczeniu nazwiska C.M.H. Baraty w projekcie listy kandydatów na pracowników kontraktowych grupy funkcyjnej I jako kierowcy w ramach tak zwanej procedury naboru pracowników kontraktowych CAST 2016/2017;
- decyzji z dnia 25 kwietnia 2017 r. Sekretariatu Generalnego Parlamentu Europejskiego, podpisanej przez Klause Welle'a, doręczonej C.M.H. Baracie listem poleconym, w której oddalono zażalenie złożone przez skarżącego w dniu 9 stycznia 2017 r. na mocy art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej;
- nakazanie Parlamentowi Europejskiemu pokrycia kosztów niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi cztery zarzuty twierdząc, że doszło do naruszenia art. 25 regulaminu pracowniczego oraz art. 296 TFUE, wynikającego z oczywistego błędu w ocenie umiejętności teoretycznych skarżącego oraz oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych, biorąc pod uwagę brak autentyczności certyfikatu kwestionariusza rzekomo odpowiadającego dokumentowi złożonemu przez skarżącego podczas konkursu. Oczywisty błąd został popełniony w konsekwencji braku nadzoru przez Parlament nad należyłą starannością podwykonawcy, któremu powierzono ocenę kandydatów w ramach procedury selekcyjnej CAST 2016. Okoliczność ta miała niekorzystny wpływ na obowiązek przedstawienia skarżącemu wystarczającego uzasadnienia.

Skarżący podnosi także naruszenie zasady skutecznej ochrony sądowej poprzez odmówienie mu prawa do obrony oraz prawa do bycia wysłuchanym, co oznacza naruszenie art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, oraz podnosi zarzut niezgodności z prawem i niemożności stosowania ogłoszenia o naborze EP/CAST/S/16/2016.

Skarżący twierdzi także, że Parlament przekroczył swe uprawnienia poprzez oddelegowanie procedury selekcyjnej na rzecz Ecole de Maîtrise Automobile (zwanej dalej „podwykonawcą”), która nie była związana unijnym regulaminem pracowniczym ani kodeksem postępowania pracowników instytucji UE. Zdaniem skarżącego jest to sprzeczne z ogłoszeniem o naborze oraz z art. 30 regulaminu pracowniczego w związku z załącznikiem III do regulaminu pracowniczego, wzmacniając wspomniane powyżej naruszenie obowiązku dobrej administracji.

Skarżący następnie podnosi naruszenie art. 1 regulaminu pracowniczego, zasady niedyskryminacji oraz zasady proporcjonalności w odniesieniu do przeprowadzenia konkursu przez Parlament i/lub podwykonawcę oraz w odniesieniu do ograniczonego wyboru drugiego języka dla kandydatów uczestniczących w tej procedurze zaproszenia do składania kandydatur.

Wreszcie, skarżący podnosi, że doszło do naruszenia zasady równości szans oraz naruszenia art. 296 ust. 2 TFUE i art. 25 regulaminu pracowniczego, w związku z nieprzedstawieniem przez Parlament i podwykonawcę uzasadnienia ich decyzji, wzmocnionego brakiem nadzoru nad podwykonawcą. Skarżący twierdzi, że jest to sprzeczne z ogłoszeniem o naborze EP/CAST/S/16/2016, stanowi naruszenie zasady rozsądnej i dobrej administracji oraz naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań skarżącego i zasady równego traktowania.

⁽¹⁾ Zaproszenie do składania kandydatur – Pracownicy kontraktowi – Grupa funkcyjna I – Kierowcy (M/K) – EP/CAST/S/16/2016

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2017 r. – Haswani/Rada

(Sprawa T-477/17)

(2017/C 347/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: George Haswani (Jabrud, Syria) (przedstawiciel: adwokat G. Karouni)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2016/840 z dnia 27 maja 2016 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/917 z dnia 29 maja 2017 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/907 z dnia 29 maja 2017 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii;
- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2017/1245 z dnia 10 lipca 2017 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/1241 z dnia 10 lipca 2017 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii;
- w konsekwencji,
  - nakazanie wykreślenia nazwiska George'a Haswaniego z załączników do ww. aktów;
  - zasądzenie od Rady kwoty 100 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę poniesioną przez skarżącego;
  - obciążenie Rady jej kosztami postępowania oraz wszystkimi zasadnymi kosztami, które skarżący poniesie w toku postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia z art. 296 akapit drugi TFUE obowiązku uzasadnienia wynikającego. Strona skarżąca zarzuca Radzie Unii Europejskiej, że ograniczyła się do niejednoznacznych i ogólnych stwierdzeń i nie wskazała w sposób konkretny i szczegółowy powodów, dla których w ramach przysługujących jej uprawnień dyskrecyjnych stwierdziła, że wobec skarżącego należy zastosować sporne środki ograniczające. Skarżącemu nie został zatem postawiony żaden konkretny i obiektywny zarzut, który uzasadniałby zastosowanie spornych środków.